se mû wirastus olli. Siiski wanna Larensi moor, kelle sûdda agga rahha järrele himmustas, ja ka omma wanna warrandust tahtis hoida, ütles wimaks: meie olleme sedda mollemad kuulnud, ei minna peâse teistwisi ennam. Ja teine moor, kes ka lotis ossa sest sawa, kinnitas tedda wägga, selle nou siisse jäda. Seddamôda hakkas ta weel selsammal pâwal ommad walmistamisse waewad kandma—kôrwetas ennast nôggestega ülle ja ülle, ja ei sônud enne kui teisel pâwal. Selsammal teisel pâwal sôitis temma ka linna, sedda uut labbidast ostma. Agga temma ônnetusseks juhtus ka se, et ta monneks silmapilguks ükst poe sisse jäi; sest senni wottis temma ühhe labbida, ja peitis sedda omma pôlle alla; agga kaupmees tundis sedda kohhe waia, ja wiis tedda sundja jure, kus tedda kurjaste rogiti. Kui ta kohhe omma süüd olleks tunnistand, eht siis temmal olleks andeks antud, agga ta salgas nenda kui ikka. Siiski ostis temma sedda, ning kôrwetas ennast nüüd iggapâäw nenda, et tal wimaks rahho ei olnud mitte mais egga puis. Ja pâwa takka sai üks waene temma sômisse ossa ennesele.

Ei sedda moistnud ükski ärra, kust se tulli, et se wanna kowwa süddamega innimenne, ni heldeks jäi. Eht ta nääb omma surma ja parrandab meelt, ütles monni, ja keik kiitsid sedda. Nenda näitab mitto, meelt parrandawa, ja se ei olle ommeti muud ühtegi, kui et temma kawwalus agga panneb temma seestpiddise kurjusse ümber waggadusse mundri, ja seddagi ni kauaks agga kui temma pat nisuggust warjo tarwitab. Kui mitto ôige innimesse tôsisist waggadust rôhhowad nisuggused nurka. Agga iggawenne kättemaksja wottab iggaühhe ennese südame seest sedda tunnistust wälja, mis meie rahho kinnitab eht ka utab.

Sepärrast: kui innimessed sind kiitwad, ja sinno ennese südame tunnistus moistab sind selle kitusse al hukka, siis ärra sa ellades ühteks selle kitusse pärrast, waid noua sedda takka, mis sind, hinge heites, weel rämustab. Sest igga teine röôm on kui maggus surma rohhi — maggus suus; agga polletab siiskitonda.

Waesel Larensil olli keigesuremat waewa siin jures; sest wend ei ütlend temmale sest ühtegi, ja piddi ommeti ka igga teisel pâwal sômata ollema.

Sest wanna moor soi iggal teisel pâwal sedda rohkeminne, ja katsus sepärrast sedda, mis waesed kullutasid, se läbbi sisse sada, et ka mees sômatta jäi. Ja kui ta selle pärrast torrises, ütles naene, et waesed ka temma eest piddid pallama.

Wanna Laressi moor ja teine moor käisid nüüd allati teine teist waatmas, ja aiasid jutto kül honnetse, kül aiade warjul ja wanna Larens olli neil kige tüllits. Kuhho panneb agga tedda, kui se